

Blyhne: Jeg ønskede kun at udtale et Par Ord i Anledning af de af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag, der gaa ud paa en Rægtelse af forskjellige Jernbanestationers Udvidelse. Den høitærede Indenrigsminister var ikke tilfreds med de Motiver, Udvalgets Ordfører havde anført, og jeg vil derfor prøve paa, om jeg ikke mulig skulde kunne tilfredsstille ham paa en anden Maade. Jeg skal forudskikke den Bemærkning, at det er beklageligt, at den høitærede Minister er kommen i den Situation, hvori han befinder sig overfor det foreliggende Budget; idet Enhver vil have en Jølelse af, at naar han under andre politiske Forhold havde staaet i Spidsen for sit Ministerium, vilde han have været let at forhandle med og at komme til en Overenskomst med, men det Uheld, der har ramt ham, er, at han har arvet Formen, og man kan ogsaa gjerne sige Indholdet af det nærværende Budget fra sin Førgænger. Hvad der foreslaas nægtet, er jo ikke af væsentlig Betydning for Jernbanerne. Principet i det, der er forelagt, viser sig at være det samme, som i sin Tid gjorde sig gjældende, da Landet blev forsynet med Chausseer: man lagde Chausseer i de gode Egne, og da Turen skulde komme til de fjernere Egne, som man ikke saa godt kunde høre fra, saa sagde man: nu kan det være nok, nu kunne I klare Eder selv, og saa gav man dem en lille Lommestilling med paa Reisen. Saaledes omtrent gaar det ogsaa nu med Jernbanerne: de Egne, der ligge nærmest ved, hvad der danner Udgangspunktet for Udvidingen, nærmest ved Hovedstaden, ere forsynede og rigelig forsynede, men saa snart man fjerner sig derfra, og der ikke længere i Nærheden af Ministeriet eller Lovgivningsmagten findes Personligheder eller Institutioner med Indflydelse, saa behøver man ikke at tænke yderligere paa Jernbanevæsenet; men man begynder forfra paa anden Omgang for at forbedre og udvide selv om Udvalgets Flertal ikke havde indstillet det til Forkastelse, har jeg derfor den Overbevisning, at der, bortset fra alle politiske Grunde, vilde findes et tilstrækkeligt stort Flertal her i Salen til at modsætte sig, at det bevilges paa en saa ødelæggende og kostbar Maade at fortsætte at bygge Jernbaner til stort Tab for dem, der endnu ikke have naaet saa vidt at faae Jernbaner, thi man vil erindre, at

ligesom det var Søveien, der i Fortiden bragte Rigdom og Civilisation med sig, saaledes er det nu Jernbanerne, og naar man nu kommer og fortæller os, at der paa Grund af manglende Udvidelse af en Jernbanegaard ved Kjøbenhavn er Udset til, at der vil blive maaset en Snes Mennesker om Dagen, forudsat at man ikke har taget de antydede Forholdsregler, vil jeg gjøre opmærksom paa, at det, at man har standset Jernbaneudviklingen, bringer Ødelæggelse for Tusinder af Familier, og det er en berettiget Fordring, at de Egne, der ligge fjernt fra Hovedstaden, komme saavidt muligt ind under de samme gunstige Betingelser, som de Egne, der have nydt godt af Jernbaner i lang Tid, og i den Henseende som i andre have haft Fordelen af at være i Nærheden af Centrum; de kunde fordre rundt omkring, at Jernbanenettet bringes til Fuldbendelse, før man af Hensyn til Luxus og bureaukratiske Fordringer begynder forfra paa at bygge videre og smykke, hvad man allerede har, og som ubetinget, hvis det var i Hænderne paa et privat Selskab, utvivlsomt vilde blive benyttet uden at koste Penge paa alle disse Sager, saalænge indtil det, der dog vilde give nogen Rente, var fulden, forudsat at et saadant privat Selskab havde Forpligtelse til at fuldende Jernbanenettet. Denne Forpligtelse har Staten ubetinget, thi hvor vi end færdes i Staten, bidrage vi gennem vore Skatter og vort Arbejde til Bygningen af det Jernbanenet, der eksisterer, og enhver Plet i Landet har Ret til at komme med, og denne Ret forsøges derved, at Hovedstaden, der faar stadig større og større Betydning for Landet, tiltager og samler sine Rigdomme gennem Jordbrugets Udvikling og Jordbrugernes Arbejde, derved, at Enhver, der har samlet Formue i Landet, søger til Hovedstaden. Det er Jordbruget, der skaber Formuen, saa vel i Provindserne hos Handelsstanden, som hos dem, der sælge det, der forbruges inde i Hovedstaden; det strømmer Alt til Hovedstaden, og fra hver eneste Egn afgive vi vort Arbejde og vor Virksomhed til Hovedstaden. Derfor er Jordbruget en Betingelse for Hovedstadens stadige Tiltagen. For ikke at misforstaaes tilføjer jeg, at Enhver af os ude paa Landet er selvfølgelig fuldstændig overbevist om og har den fulde Jølelse af,